

இனிமையான குழந்தைகளே - நாடகத்தின் யதார்த்தமான (உண்மையான) ஞானத்தின் மூலம் தான் நீங்கள் ஆடாதவர்களாக, அசையாதவர்களாக மற்றும் ஒரு நிலையில் இருக்க முடியும், மாயையின் புயல் உங்களை அசைக்க முடியாது

கேள்வி:- தேவதைகளுடைய எந்தவொரு முக்கியமான குணம் குழந்தைகளாகிய உங்களிடத்தில் எப்போதும் காணப்பட வேண்டும்?

பதில்:- புன்சிரிப்புடன் இருப்பது. தேவதைகளை எப்போதும் புன்சிரிப்புடன் இருப்பதாக காட்டுகிறார்கள். அதுபோல் குழந்தைகளாகிய நீங்களும் புன்சிரிப்புடன் இருக்க வேண்டும். ஒருபோதும் வருத்தமோ அல்லது கோபமோ வரக்கூடாது. எப்படி பாபா உங்களுக்கு சரியானது மற்றும் தவறானது என்பது பற்றிய ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார், ஒருபோதும் கோபப்படுவதில்லை, வருத்தப்படுவதில்லை, அதுபோல் குழந்தைகளாகிய நீங்களும் வருத்தப்படக் கூடாது.

ஓம் சாந்தி. எல்லையற்ற குழந்தைகளுக்கு எல்லையற்ற தந்தை புரிய வைக்கின்றார். லௌகீக தந்தை இப்படி சொல்ல மாட்டார். அவருக்கு 5 - 7 குழந்தைகள் இருப்பார்கள். இருக்கின்ற ஆத்மாக்கள் அனைத்தும் தங்களுக்குள் சகோதரர்களாவர். அவர்கள் அனைவருக்கும் கண்டிப்பாக தந்தை இருப்பார். நாம் அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். அனைவரைப் பற்றியும் சொல்கிறார்கள். யாரெல்லாம் வருகிறார்களோ, அவர்களையும் நாம் சகோதர-சகோதரர்கள் என்று சொல்லலாம். அனைவரும் நாடகத்தில் கட்டுபட்டிருக்கிறார்கள், இதை யாரும் தெரிந்திருக்க வில்லை. இதை தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கிறது. அதை பாபா வந்து சொல்கின்றார், கதைகளெல்லாம் அமர்ந்து சொல்லும்போது, பரமபிதா பரமாத்மாய நமக, என்று சொல்கிறார்கள். அவர் யார் என்பதை தெரிந்திருக்க வில்லை. பிரம்ம தேவதா, சங்கர் தேவதா என்று சொல்கிறார்கள் ஆனால் புரிந்து கொண்டு சொல்வதில்லை. உண்மையில் பிரம்மாவை தேவதை என்று சொல்ல முடியாது. விஷ்ணுவை தான் தேவதை என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மாவை பற்றி யாருக்கும் தெரியவில்லை. விஷ்ணு தேவதா என்பது சரியாகும், சங்கருக்கு எந்தவொரு நடப்பு இல்லை. அவருடைய வரலாறு கிடையாது, சிவபாபாவிற்கு வரலாறு இருக்கிறது. அவர் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குவதற்கும், புதிய உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்வதற்கும் தான் வருகின்றார். இப்போது ஒரு ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை மற்றும் அனைத்து தர்மங்களின் வினாசம் நடக்கிறது. அனைவரும் எங்கே செல்கிறார்கள்? சாந்திதாமத்திற்கு. அனைவருடைய சரீரமும் வினாசம் ஆக வேண்டும். புதிய உலகத்தில் நீங்கள் மட்டும் தான் இருப்பீர்கள். இருக்கின்ற முக்கிய தர்மங்களை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். அனைத்தின் பெயரையும் சொல்ல முடியாது. சிறிய-சிறிய கிளைகள் நிறைய இருக்கின்றன. முதல்-முதலில் தேவதா தர்மம் பிறகு இஸ்லாமிய தர்மமாகும். இந்த விபியங்கள் குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தவிர வேறு யாருடைய புத்தியிலும் இல்லை. இப்போது அந்த ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மம் மறைந்து இருக்கிறது ஆகையினால் தான் ஆலமரத்தின் உதாரணத்தை கொடுக்கிறார்கள். முழு மரமும் நிற்கிறது. அடித்தளம் மட்டும் இல்லை. அனைத்தையும் விட நீண்ட ஆயுள் ஆலமரத்திற்கு இருக்கிறது. இதில் அனைத்திலும் நீண்ட ஆயுள் ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்திற்கு ஆகும். அது மறைந்து விடும்போது தான் பாபா வந்து ஒரு தர்மத்தின் ஸ்தாபனை மற்றும் அனேக தர்மங்களின் வினாசம் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார், அதனால் தான் திருமூர்த்தி கூட உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வதில்லை. உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் பகவான் பிறகு பிரம்மா-விஷ்ணு-சங்கர், பிறகு உலகத்தில் வரும்போது தேவி-தேவதைகளை தவிர வேறு எந்த தர்மமும் இல்லை என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். பக்தி மார்க்கமும் நாடகத்தில் பதிவாகியுள்ளது. முதலில் சிவனுடைய பக்தி செய்கிறார்கள் பிறகு தேவதைகளுடைய பக்தி செய்கிறார்கள். அனைத்தும் பாரதத்தின் விஷயமே ஆகும். மற்றபடி நம்முடைய தர்மம், மடம், சமயம் எப்போது ஸ்தாபனை ஆனது என்பதை புரிந்து கொள்கிறார்கள். நாங்கள் மிகவும் பழமையானவர்கள் என்று ஆரியர்கள் சொல்வது போல் ஆகும். உண்மையில் அனைத்திலும் பழமையானது ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மமே ஆகும். நீங்கள் மரத்தைப்பற்றி புரிய வைக்கும்போது, நம்முடைய தர்மம் இந்த சமயத்தில் ஏற்படும் என்று

தாங்களாகவே புரிந்து கொள்வார்கள். அனைவருக்கும் கிடைத்திருக்கக் கூடிய ஆரம்பமும் முடிவுமற்ற அழிவில்லாத நடிப்பை நடிக்கவேண்டும், இதில் யாருடைய தோஷமென்றோ தவறென்றோ சொல்ல முடியாது. ஏன் பாவாத்மாக்களாக ஆனார்கள் என்பதை புரிய வைக்கப்படுகிறது அவ்வளவு தான். நாம் அனைவரும் எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தைகள், சகோதரர்கள் பிறகு ஏன் சத்யுகத்தில் வர முடியாது என்று மனிதர்கள் கேட்பார்கள்? ஆனால் நாடகத்தில் நடிப்பே இல்லை. இது ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லாத நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது, இதில் நம்பிக்கை வையுங்கள், வேறு எந்த விஷயத்தையும் பேசாதீர்கள். சக்கரம் எப்படி சுற்றுகிறது என்பதும் காட்டப்பட்டுள்ளது. கல்பவிருட்சத்தின் சித்திரம் கூட இருக்கிறது. ஆனால் இதனுடைய ஆயுள் என்ன என்பதை யாரும் தெரிந்திருக்க வில்லை. பாபா யாரையும் நிந்தனை செய்ய வில்லை. இது புரிய வைக்கப்படுகிறது, உங்களுக்கும் கூட நீங்கள் எவ்வளவு தூய்மையாக இருந்தீர்கள், இப்போது தூய்மையற்றவர்களாக ஆகிவிட்டீர்கள் எனும்போது ஹே தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவரே வாருங்கள் என்று அழைக்கிறீர்கள், என்று புரிய வைக்கப்படுகிறது. முதலில் நீங்கள் அனைவரும் தூய்மையாக ஆக வேண்டும். பிறகு வரிசைக்கிரமமாக நடிப்பை நடிக்க வரவேண்டும். ஆத்மாக்கள் அனைத்தும் மேலே இருக்கின்றன. பாபாவும் மேலே இருக்கின்றார், பிறகு அவரை வாருங்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். இப்படி அழைப்பதின் மூலம் அவர் வருவதில்லை. எனக்கும் கூட நாடகத்தில் நடிப்பு பதிவாகியிருக்கிறது என்று பாபா கூறுகின்றார். எல்லைக்குட்பட்ட நாடகத்தில் எப்படி பெரிய- பெரிய முக்கிய நடிகர்களுக்கு நடிப்பு இருக்கிறதோ அதுபோல் இது எல்லையற்ற நாடகமாகும். அனைவரும் நாடகத்தின் கட்டுக்குள் கட்டுப்பட்டிருக்கிறார்கள், இதனுடைய அர்த்தம் அனைவரும் கயிற்றினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது கிடையாது. இதை பாபா புரிய வைக்கின்றார். அது ஜட மரமாகும். ஒருவேளை விதை உயிருள்ளதாக இருந்தால் இந்த மரம் எப்படி பெரியதாகி பழம் கொடுக்கும் என்பது தெரியும். இது இந்த மனித சிருஷ்டி எனும் மரத்தின் உயிருள்ள விதையாகும், இதை தலைகீழ் மரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பாபா ஞானக்கடல் ஆவார், அவருக்கு முழு மரத்தின் ஞானம் இருக்கிறது. இது அதே கீதையின் ஞானமாகும். ஒன்றும் புதிய விஷயம் இல்லை. இங்கு பாபா சுலோகம் போன்றவைகளை உச்சரிப்பது கிடையாது. அவர்கள் கிரந்தத்தைப் படித்து பிறகு அமர்ந்து அர்த்தத்தைப் புரிய வைக்கிறார்கள். இது படிப்பு, இதில் சுலோகம் போன்றவற்றிற்கு அவசியம் இல்லை என்று பாபா கூறுகின்றார். அந்த சாஸ்திரங்களின் படிப்பில் எந்த குறிக்கோளும் இல்லை. ஞானம், பக்தி, வைராக்கியம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த பழைய உலகம் வினாசம் ஆகிறது. சன்னியாசிகளுடையது எல்லைக்குட்பட்ட வைராக்கியமாகும், உங்களுடையது எல்லையற்ற வைராக்கியமாகும். சங்கராச்சாரியார் வரும்போது தான் வீடு வாசலின் மீது வைராக்கியம் வைப்பதற்கு கற்றுக் கொடுக்கின்றார். அவரும் கூட ஆரம்பத்தில் சாஸ்திரம் போன்றவற்றை கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. எப்போது (சந்நியாச தர்மம்) அதிகம் வளருகிறதோ, அப்போது சாஸ்திரங்களை உருவாக்க ஆரம்பிக்கின்றார். முதல்-முதலில் தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்பவர் ஒருவராகத் தான் இருக்கின்றார், பிறகு மெது-மெதுவாக வளருகிறது. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் எந்த தர்மம் இருந்தது என்பதையும் புரிய வைக்க வேண்டும். இப்போது அனேக தர்மங்கள் இருக்கின்றன. ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருந்தது, அதனை சொர்க்கம் (ஹெவன்) என்று சொல்கிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் படைப்பவர் மற்றும் படைப்பை தெரிந்து கொள்வதின் மூலம் ஆஸ்திகர்களாக ஆகி விடுகிறீர்கள். நாஸ்திகர்களாக இருப்பதின் மூலம் எவ்வளவு துக்கம் ஏற்படுகிறது, அனாதைகளாகி விடுகிறார்கள், தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். நீங்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு கொண்டே இருக்கிறீர்களே உங்களுக்கு தாய்-தந்தையர் யாரும் இல்லையா என்று கேட்கிறார்கள் அல்லவா? இந்த சமயத்தில் அனைவரும் அனாதைகளாகி விட்டார்கள். புதிய உலகத்தில் தூய்மை, சுகம், அமைதி அனைத்தும் இருந்தது, அளவற்ற சுகம் இருந்தது. இங்கே அளவற்ற துக்கம் இருக்கிறது. அவர்கள் சத்யுகத்தவர்களாக இருந்தார்கள், இவர்கள் கலியுகத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், இப்போது உங்களுடையது புருஷோத்தம சங்கமயுகமாகும். இந்த புருஷோத்தம சங்கமயுகம் ஒன்று தான் இருக்கிறது. சத்யுகம்-திரேதாவின் சங்கமயுகத்தை புருஷோத்தமம் என்று சொல்ல முடியாது. இங்கே அசுரர்கள் இருக்கிறார்கள், அங்கே தேவதைகள் இருக்கிறார்கள். இது இராவண இராஜ்யம் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். இராவணனுக்கு மேலே கழுதையின் தலையை காட்டுகிறார்கள். கழுதையை எவ்வளவு சுத்தம் செய்து அதன்மீது துணியை வையுங்கள், கழுதை மண் மீது படுத்து துணியை அழுக்காக்கி விடும். பாபா உங்களுடைய ஆடையை சுத்தமாக்கி அழகாக மாற்றுகிறார், பிறகு இராவண இராஜ்யத்தில் புரண்டு தூய்மையற்றவர்களாக ஆகி விடுகிறீர்கள். ஆத்மா

மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையற்றதாக ஆகி விடுகிறது. நீங்கள் அலங்காரம் அனைத்தையும் இழந்து விட்டீர்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். பாபாவை தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் என்று சொல்கிறார்கள், நீங்கள் நிறைந்த சபையில், நாங்கள் சத்யுகத்தில் எவ்வளவு அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தோம், எவ்வளவு முதல்தரமான இராஜ்ஜிய-பாக்கியம் இருந்தது என்று சொல்லலாம். பிறகு மாயை எனும் மண்ணில் புரண்டு அழுக்காகி விட்டீர்கள்.

இது இருளான நகரம் (கலியுக உலகம்) என்று பாபா கூறுகின்றார். பகவானை சர்வவியாபி என்று சொல்லி விட்டார்கள், என்னவெல்லாம் நடந்ததோ அது அப்படியே திரும்பவும் நடக்கும், இதில் குழம்புவதற்கான அவசியமே இல்லை. 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளில் எத்தனை நிமிடங்கள், மணிகள், வினாடிகள் இருக்கிறது, என்று ஒரு குழந்தை அனைத்து தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கணக்கெடுத்து அனுப்பினார், இதில் கூட புத்தியை வீணாக்கியிருப்பார். உலகம் எப்படி நடக்கிறது என்று பாபா அப்படியே புரிய வைக்கின்றார்.

பிராஜாபிதா பிரம்மா தாத்தாவிற்கு தாத்தா ஆவார். அவருடைய தொழிலை யாரும் தெரிந்திருக்க வில்லை. விராட ரூபத்தை உருவாக்கிய போது பிரம்மாவையும் எடுத்து விட்டார்கள். பாபா மற்றும் பிராமணர்களை யதார்த்தமான விதத்தில் தெரிந்திருக்க வில்லை. அவரை ஆதி தேவன் என்றும் சொல்கிறார்கள். நான் இந்த மரத்தின் உயிருள்ள விதையாக இருக்கின்றேன் என்று பாபா கூறுகின்றார். இது தலைகீழ் மரமாகும். பாபா சத்தியமாக இருக்கின்றார், உயிருள்ளவராக இருக்கின்றார், ஞானக்கடலாக இருக்கின்றார், அவரைத் தான் மகிமை செய்யப்படுகிறது. ஆத்மா இல்லையென்றால் நடக்கக் கூட முடியாது. கர்பத்தில் கூட ஆத்மா 5 - 6 மாதங்களுக்கு பிறகு பிரவேசிக்கிறது. இதுவும் கூட நாடகத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகு ஆத்மா போய் விடுகிறது என்றால் முடிந்தது. ஆத்மா அழிவற்றதாக இருக்கிறது, அது நடிப்பை நடிக்கிறது, இதை பாபா வந்து உணர வைக்கின்றார். ஆத்மா இந்தளவு சிறியதாக இருக்கிறது, அதில் அழிவற்ற நடிப்பு நிரம்பியுள்ளது. பரமபிதாவும் ஆத்மா தான் ஆவார், அவரை ஞானக்கடல் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் தான் ஆத்மாவை உணரவைக்கின்றார். அவர்கள் வெறுமனே பரமாத்மா சர்வசக்திவான், ஆயிரம் சூரியனை விட பிரகாசமானவர் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. இவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தில் வர்ணனை செய்து விட்டார்கள் மற்றும் சாஸ்திரங்களில் எழுதி விட்டார்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். அர்ஜுனனுக்கு காட்சி ஏற்பட்டபோது நான் இந்தளவு பிரகாசத்தைக் காண பொருக்க முடியாது என்று சொன்னார், எனவே அந்த விஷயம் மனிதர்களுடைய புத்தியில் நின்று விட்டது. அந்தளவிற்கு பிரகாசமானவர் யாருக்குள்ளாவது பிரவேசித்தால் வெடித்து விடுவார்கள். ஞானம் இல்லை அல்லவா. எனவே பரமாத்மா ஆயிரம் சூரியனைவிட பிரகாசமானவர் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள், எங்களுக்கு அவருடைய காட்சி வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பக்தியின் பாவனை இருந்தது என்றால் அவர்களுக்கு காட்சியும் கிடைக்கிறது. ஆரம்பத்தில் உங்களிடத்தில் கூட இப்படி நிறைய பேர் காட்சியை பார்த்தார்கள், கண்கள் சிவந்துவிட்டிருந்தது. காட்சிகளைப் பார்த்தார்கள், இன்று அவர்கள் எங்கே. அவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் விஷயங்களாகும். ஆக இவையனைத்தையும் பாபா புரிய வைக்கின்றார், இதில் நிந்தனையின் விஷயம் எதுவும் இல்லை. குழந்தைகள் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். இப்படி நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. என்னை இவ்வளவு திட்டுகிறார்கள், பிறகு நான் என்ன செய்கின்றேன்? கோபம் வருகிறதா என்ன! நாடகத்தின்படி இவர்கள் அனைவரும் பக்தி மார்க்கத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்கிறேன். கோபித்துக் கொள்வதற்கான விஷயமே இல்லை. நாடகம் அப்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அன்போடு புரிய வைக்க வேண்டியுள்ளது. பாவம் அஞ்ஞான இருளில் இருக்கிறார்கள், புரிந்து கொள்ள வில்லை என்றால் இரக்கம் வருகிறது. எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். பாவம் இவர்கள் சொர்க்க வாசலுக்கு வர முடியாது, இவர்கள் அனைவரும் சாந்திதாமம் செல்லக் கூடியவர்கள். அனைவரும் அமைதியைத் தான் விரும்புகிறார்கள். ஆக பாபா தான் உண்மையை புரிய வைக்கின்றார். இந்த விளையாட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். நாடகத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் நடிப்பு கிடைத்துள்ளது, இதில் மிகவும் அசையாத, நிலையான புத்தி வேண்டும். எதுவரை ஆடாத, அசையாத, நிலையான புத்தி இல்லையோ, அதுவரை முயற்சி எப்படி செய்வார்கள். எது நடந்தாலும், புயல் கூட வரட்டும், ஆனால் அசையாமல் இருக்க வேண்டும். மாயையின் புயல் நிறைய வரும் மேலும் கடைசி வரை வரும். மனோ நிலை உறுதியாக

இருக்க வேண்டும். இது மறைமுகமான உழைப்பாகும். நிறைய குழந்தைகள் முயற்சி செய்து புயலை தாக்கிக் (சுமந்து) கொண்டே இருக்கிறார்கள். யார் எந்தளவிற்கு தேர்ச்சி பெறுவார்களோ அந்தளவிற்கு உயர்ந்த பதவி அடைவார்கள். இராஜ்யத்தில் நிறைய பதவிகள் இருக்கின்றன அல்லவா.

அனைத்திலும் நல்ல சித்திரங்கள் திருமூர்த்தி, சக்கரம் மற்றும் மரமாகும். இது ஆரம்பத்தில் உருவாக்கப்பட்டதாகும். வெளி நாட்டு சேவைக்குக் கூட இந்த இரண்டு சித்திரங்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இதில் தான் அவர்கள் நல்ல விதத்தில் புரிந்து கொள்ள முடியும். மெது-மெதுவாக பாபா என்ன விரும்புகிறார் என்றால் இந்த சித்திரங்கள் துணிகளில் இருக்க வேண்டும், அதுவும் உருவாக்கப்படும். இது எப்படி ஸ்தாபனை ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நீங்கள் புரிய வைப்பீர்கள். நீங்களும் இதை புரிந்து கொண்டீர்கள் என்றால் தங்களுடைய தர்மத்தில் உயர்ந்த பதவி அடைவீர்கள். கிறிஸ்துவ தர்மத்தில் உயர்ந்த பதவியை நீங்கள் அடைய விரும்புகிறீர்கள் என்றால் இதை நல்ல விதத்தில் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) இந்த புருஷோத்தம சங்கமயுகத்தில் தூய்மையாக ஆகி தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருபோதும் மாயையின் தூசியில் புரண்டு அலங்காரத்தை தொலைத்து (கெடுத்து) விடக்கூடாது.
- 2) இந்த நாடகத்தை சரியான முறையில் புரிந்து கொண்டு தங்களுடைய மனோ நிலையை ஆடாததாக, அசையாததாக, நிலையானதாக மாற்ற வேண்டும். ஒருபோதும் குழப்பமடையக் கூடாது, எப்போதும் புன்சிரிப்போடு இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்:- பகவான் மற்றும் பாக்கியத்தின் நினைவின் மூலம் மற்றவர்களுக்கும் கூட பாக்கியத்தை உருவாக்கக் கூடிய குவி நிறைந்த அதிர்ஷ்டசாலிகளாக ஆகுக!

விளக்கம்:- அமிர்தவேளையிலிருந்து இரவு வரை தங்களுடைய வித-விதமான பாக்கியத்தை நினைவில் கொண்டுவருங்கள் மேலும் ஆஹா என்னுடைய உயர்ந்த பாக்கியமே என்ற பாடலை பாடிக் கொண்டே இருங்கள். யார் பகவான் மற்றும் பாக்கியத்தின் நினைவில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் மற்றவர்களையும் பாக்கியவான்களாக்க முடியும். பிராமணர்கள் என்றாலே எப்போதும் பாக்கியசாலிகள், எப்போதும் அதிர்ஷ்டசாலிகள். பிராமண ஆத்மாவின் குஷியை குறைப்பதற்கு யாருக்கும் தைரியம் கிடையாது. ஒவ்வொருவரும் குவி நிறைந்த, அதிர்ஷ்டசாலிகள் ஆவர். பிராமண வாழ்க்கையில் குவி போய்விடுவது என்பது நடக்காத ஒன்று, சரீரம் கூட சென்று விடலாம் ஆனால் குவி செல்ல முடியாது.

கலோகன்:- மாயையின் ஊஞ்சலை விட்டு விட்டு அதீந்திரிய சுகம் எனும் ஊஞ்சலில் எப்போதும் ஆடிக் கொண்டே இருங்கள்.